

vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam à fine dictis corundem trahere presumant, & de duabus dietis in Concilio generali; quam alii quibuscumque constitutionibus à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, tam de judicibus delegatis, quam personis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, aut aliis editis, quæ tuæ possent in hac parte jurisdictioni, aut potestati, cuiusque libero exercito quomodolibet obviare, seu qui præfatis, vel quibusvis aliis, cujuscumque dignitatis, status, ordinis, vel conditionis existant, etiam si Pontificali, vel alia quavis dignitate præfulgeant, à dicta Sede induxitur existat, quod extra, vel ultra certa loca ad judicium evocati, aut quod interdicti, suspendi, vel excommunicati, aut eorum Ecclesiæ, Monasteria, Civitates, Terra, Castra, & loca Ecclesiastico interdicto supponi non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de induito hujusmodi, & eam personis & locis, ordinibus, & nominibus propriis mentionem, & qualibet alia dicta Sedis indulgentia generali, vel speciali, cujuscumque temoris existant, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam tua jurisdictionis in hac parte valeat quomodolibet impedit, & de qua ejusque toto tenore habenda sit de verbo ad verbum in nostris literis mentio specialis, plenam & liberam eidem fraternitati tuæ concedimus tenore præsentium facultatem: volentes & decernentes, quod citationes quas in præmissis per edictum, ut præmititur feceris, perinde valeant, ac citatos arctet, ac si eis personaliter insinuatæ & intimatæ fuissent, constitutione quacunque contraria non obstante.

Datum Avenione. Quarto Idus Octobris, Pontificatus nostri Anno primo.

Privilegium Ordinis Carthusianorum utendi altari portatili pro celebratione Missarum in locis ad Ordinem spectantibus.

De hoc Ordine notavi supra in constitut. 7. Cum vos, Alex. III.

V R B A N V S E P I S C O P V S,
Servus Servorum Dei: Dilectis filiis Priori domus
Carthusia, Gratianopolitana Diocesis, ac Prioribus
Prioratum & domorum aliarum, ceterisque per
sonis Carthusiensis Ordinis, Salutem, & Apostolicam
benedictionem.

*S*inceræ devotionis affectus, quem ad nos, & Romanam Ecclesiam geritis, non indignè metetur, ut petitionibus vestris, illis præsertim quas ex devotionis zelo prodire conspicimus, quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuumus.

§. 1. Hinc est, quod nos, vestris in hac parte supplicationibus inclinati, ut liceat vobis, & successoribus vestris habere altaria portatilia cum debita reverentia & honore, super quibus in dominibus, ac grangiis, & cellulariis, & aliis locis congruentibus & honestis, ad dominos, seu Prioratus vestros spectantibus, possitis Missam, & alia divina officia celebrare, & in vestra praesentia facere celebrari, devotioni vestre, tenore præsentium indulgemus. Nulli ergo omnino hominum licet habeat hanc paginam nostrorum statutorum, ordinacionum, voluntatum, inhibitionum, concessionum, & mandatorum infringere, vel ei ausu temerario contrarie. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli se noverit incursum.

Datum Avenione septimo Kalendas Maii, Pontificatus nostri Anno primo.

Gregorius Undecimus, Gallus, Petrus Monstris, Goppido Malmonte, Lemovicensis agri in Gallia Provincia Tolosana, Petrus Comes Bellifortis antea diaclaus, Diaconus Cardinalis Sanctæ Mariæ Novæ. Creatus Avenione 3. kalendas Ianuarii, Anno Domini 1370. Coronatus octavo Idus Ianuarii 1372. Sedit annos septem, mensis 2. dies 29. Creavit Cardinales 23. Romanum rediit, suadente etiam diva Catharina Senensis, Idibus Ianv. 1376. Obiit 6. kalendas Aprilis 1378. Sepultus in Ecclesia S. Mariæ Novæ. Vacavit sedes dies 12.

Quod Ecclesia S. Ioannis de Laterano de Urbe, supremum locum tenet super omnes Ecclesias Urbis & Orbis.

Hac definitio comprobata fuit à Mart. V. anno sui Pontific. decimo, & à Paulo II. anno ejus primo, quæ Bulla tanquam simpliciter confirmatoria pratermittuntur, & postrem à Pio V. inf. in ejus constitut. 94. Infirma. Et contra Ecclesiam istam centenaria tantum prescriptio datur, ut sup. in constitut. 4. Honor. III. Sedis. Et ejus Capitulum in erigendis locis piis, certum habet privilegium a Sixto V. Ut in ejus constit. 19. Si cunctas.

G R E G O R I V S E P I S C O P V S, Edita An. D
Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam. 1372.

Super universas Orbis Ecclesias Rom. Constantinus Imp. Lateranensis Eccliam constitutus, circa ea de quibus dubitari dicitur, ut euitari possint quacumque dispensanda, declarationis, vbi expedit, sua prouisionem adjicit, prout fore conspicit opportunitum. Sane dudum dum minori fungebantur officio, percepimus quod de Ecclesia Lateranensi (quam claræ mem. Constantinus fidelissimus Imperator, in Lateranensi Palatio suo miraculosè mundatus à lepra, & sacri baptismatis fonte renatus, construxit sub vocabulo Salvatoris, statuens quod ex tunc libera esset unicuique potestas per Urbe, & Orbe Ecclesias construendi, quod antea Imperialis prohibito inhibuerat) à quibusdam

busdam curiosis dubitabatur, ac etiam in praesenti in dubium reuocatur, si ipsa in Vibe, & Orbe terrarum praeminentiam, ac honoris praerogatiuam à Romana Ecclesia, & à cunctis Christicolis obtinere debeat potiorem.

*Quia Sedes
Pontificia ve-
catur, & ac-
toris major
d. caratur.*

§. 1. Nos igitur volentes huic dabo finem imponere, & super hoc amputare materiam haesitandi, auctoritate Apostolica tenore praesentium declaramus, decernimus, ac etiam definimus, Sacrosanctam Lateranensem Ecclesiam precipuum Sedem nostram inter omnes alias Urbis, & Orbis Ecclesiias, ac Basilicas, etiam super Ecclesiam, seu Basilicam Principio Apostolorum de Urbe supremum locum tenere, eamque de jure maiorem omnibus aliis Ecclesiis, ac Basilicis supradictis, ac super omnes & singulas praefatas Ecclesiias, seu Basilicas, prioritatis, dignitatis & praeminentiae honore laetari. Et si quid contra huiusmodi nostram declaracionem, determinationem ac definitionem à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentatum fuerit, id iritum decernimus, & inane.

§. 2. Null ergo omnino hominum licet hanc paginam nostra declarationis, constitutionis, & definitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumperit, indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejusse noverit incursum.

Dat. Auen. x. kal. Febr. Pont. nostri Ann. II.

II. Saraceni ad Christianam fidem conversi, & ad eorum sectam redeuntes, & Christiani ad illos transfeuntes, eorumque fautores, ab Inquisitoribus haereticæ prauitatis puniantur.

*Editio A. D.
1372.*

G R E G O R I V S P A P A X I.
Inquisitoribus hereticae pravitatis.

*Saraceni con-
versi ad eoru-
m fidei reden-
tes. & Chris-
tiani ad illas
transfeuntes.*

*Eti heretici
ab Inquisi-
toribus puni-
tur.*

*Et Saraceni
qui ad eorum
fidei reden-
tes. & Chris-
tianos coer-
centur.*

*D.P. A. 2.
3. Aug.*

III. Exemptio Ordinis Fratrum B. Mariae de Mercede redemptionis Captiuorum à solutione decimarum, de prouentibus, & redditibus Ecclesiasticis, per Sedem Apostolicam Regibus, & Principibus, vel aliis concessatum, & concedendarum.

*Alio de isto Ordine indicari tibi apud const. 9. Gre-
gor. IX. Denotionis, sup.*

G R E G O R I V S E P I S C O P U S,
*Servus Servorum Dei: Dilectis filiis Magistro Generali,
& Fratribus B. Marie de Mercede Captiuorum, Ordini
S. Augustini, Salutem, & Apostolicam benedictionem.*

Dum salubria laborum vestrorum studia, quibus vacatis assidue pro redempione Christi fidelium, qui ab inimicis fidei orthodoxæ miserabili captivitate detinetur, necnon multiplicia expensarum onera, quæ pro redempzione huiusmodi continue supportatis, diligenter attendimus, dignum reputamus, & congruum, ut vos, & loca vestra specialibus suore, & gratia prosequamur.

§. 1. Exhibita siquidem nobis pro parte vestra petitio continet, quod licet omnes fructus, redditus, & proventus beneficiorum, domorum, & aliorum locorum vestrorum, vna cum eleemosynis, quæ vobis à Christi fidelibus largiuntur (victu, & vestitu vestris duntaxat deductis) in redempcionem fidelium Christianorum, qui per inimicos eiusdem fidei captivi detinentur, converti debeat, & etiam conuertantur: tamen decimas redditum, & prouentum Ecclesiasticorum Regibus, & aliis Principibus concessas, leuari seu exigi contingit, & collectores decimarum huiusmodi, vos ad solutionem, seu præstacionem decimarum ipsarum compellunt, quare pro parte vestra nobis extitit humiliiter supplicatum, ut cum Hospitalis sancti Ioannis Hierosolymitan, de Calatrava, & de Montesia domorū Magistri, & fratres à solutione, seu præstacione decimarum ipsarum exempti sint penitus, & immunes, vos ut circa redempcionem Captiuorum ipsorum melius, & liberius insistere valatis, à præstacione seu solutione decimarum earundem eximere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur volentes vobis super hoc paterna sollicitudine prouidere, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod vos de vestris introitibus, ac beneficiorum, domorum, & aliorum locorum ipsorum fructibus, redditibus, seu prouentibus prædictis, decimam huiusmodi, cum ipsam quibuscumque Regibus, seu Principibus, aut aliis quibuscumque per Sedem Apostolicam concedi contigerit in futurum, soluere, seu præstare, aut in ea cū aliis personis Ecclesiasticis contribuere minimè teneantur, neque ad id à quoquā compelli possitis, per literas Apostolicas, sub quacumque forma, vel expressione verborum concedendas, non facientes plenam, & expressam, ac sie verbo ad verbū de indulto, & Otdine, ac dominibus vestris huiusmodi mentionem, deuotioni vestrae auctoritate Apostolica de speciali gratia, tenore praesentium indulgemus, decerneremus suspensionis, interdicti, ac excommunicationis sententias, si quas contra vos, vel aliquem vestrum, aut domum, seu alia loca vestra prædicta, per quoscumque occasione præmissa ferri contigerit, seu etiam promulgari, irritas, & inanes. Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostrarum cœssionum, constitutionum, & inhibitionum infingere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorū Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Auenione 16. kal. Iunii, Pontif. nostri 3.

**Declaratio, & limitatio auctoritatis, & facultati-
tum Cardinalis, pro tempore Protectoris,
Fratrum Minorum Conuentualium S. Fran-
cisci.**

**Hanc declarationem approbauit, & explicavit Sixt.
IV. infr. in eius const. 4. Sancta, & Paul. V. ibi in-
dicandus.**

**Aliorum Ordinum Protectores, majores his facultates
non habent. Has ergo ponere satis esse arbitratus
sum, ut ceteris Regularibus vñi esse possint.**

G R E G O R I V S E P I S C O P U S,
Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Cvictos CHRISTI fideles super quibus curam ex debito officii Summi Pontificis gerere obligamus, per Præsidētes eisdem, sic charitatiue, sicutque prouide, ac justè

GREGORIUS UNDECIMUS.

285

juste cupimus gubernari, quod illi in via mandatorū domini dirigatur, & hi ex merito praefidalis sollicitudinis superius supernæ remunerationis premium nanciscātur.

§. 1. Sed nos nimur in illis desideramus ardentes, & affectuosiori studio procuramus, quorum ali à mundani abstracti, & gravibus penitētis dediti, cœlestibus inhant, & ad illa per contemplationis pennas suauis, & altius elevantur, ut aquila, & cū Maria parte optima perfruuntur, alii verò sanctam sollicitudinem Martæ sc̄lantes, cœlebrationi divinorum vacant solerti. Alii discunt, & docent Dei scientiam, & alii plebem instruunt in eadem, aliique ferventis spiritus ardore succensi, non timet, sed amantes barbaras nationes, ad illarum conversionem pergunt intrepidi, ut valeant ad dominicanam arcam multos afferre manipulos, & de talencis eis creditis bonam domino reddere rationem.

§. 2. Hi profecto sunt fratres Minorum Ordinis in Dei Ecclesia multiplicibus splendoribus radiantes, quorum sonus prædicationis & sanctitatis opera, præcæreris Religionum professoribus, usque ad extreum terræ noscitur extivis. Hi sunt quos Deus numero multiplicavit, & meritis, quibusque, sicut & aliis bene currentibus in studio militantis Ecclesiae, eternum bravium quod certatim apprehendere satagunt clargitur. Et propterea nos de ipsis dignè curam vigilem gerimus, ut eos in his sanctis operibus nil impediatis, nil perturbet, sed ipsi opportuna quietis dulcedine potiantur.

§. 3. Sanè cum in Beati Francisci Regula, cuius iidem fratres existunt, hæc verba continentur expressæ, videbile: Per obedientiam ad hæc injungo ministris, ut pe-tant à Domino Papa unum de Sancta Ecclesiæ Cardinalibus qui sit Gubernator, Protector, & Corrector istius fraternitatis, ut semper subditi & subjecti pedibus ejusdem Sancte Romanae Ecclesie, stabiles in fide Catholica, paupertatem & humilitatem & sanctum Evangelium Domini Nostri IESV CHRISTI, quod firmiter promisimus observemus, iidem fratres existentes pro tempore, hujusmodi protectores dictæ Romanae Ecclesie Cardinales successivis temporibus petierunt à Sede Apostolica, & etiam habuerunt.

§. 4. Sed aliqui corundem Protectorum putantes fore benè, & licet, à certis temporibus citra suam potestatem nimium extendisse dicuntur in pluribus, ex quibus in ipso Ordine graves perturbationes & scandala sunt exorta.

§. 5. Nos igitur idem Ordo in sua primæva quiete remanebat, de virtute in virtute eat assidue, & quibuslibet annis præpediunitis, eradicati que spinis & tribulis, fructum non solum consuetum, sed etiam ubiorem afficerat, ad radicalem submotionem turbationum & scandalarum hujusmodi jam exortorum, & ne oriantur in posterū providere, ac ejusdem Ordinis protectoribus qui erunt pro tempore (cum nullus sit ad præfens Ordinis præfati protector) træsgressionis sua potestatis occasio-nem tollere efficaci remedio cupites. Auctoritate Apostolica eisdem Protectorum distictius inhibemus, ne præsumant quæcumque ordinata, statuta, sive disposita, aut ordinada, statuenda, seu disponenda per generalia vel provincialia, aut custodialia Capitula, infringere, reprobare, corriger, suspendere, super ipsius, seu contra ea vel eorum aliquid quomodolibet immutare, nisi contra præmissos articulos in præfata regula, ut præfetur, vel aliquem ipsorum existeret manifeste.

§. 6. Aut quæcumque Prelatum, seu officialem dicit Ordinis, seu aliquius loci ejusdem, quocumque nomine nuncupetur, ponere seu instituire, aut deponere, destituere seu privare, aut à suo officio suspendere, seu impedire super ejus libero exercitio quovis modo.

§. 7. Aut aliquem fratrem Ordinis antedicti ad lectoratum aut quæcumque lecturam, seu studium vel gradum promouere, aut promotos ab eis remouere, seu etiam revocare.

§. 7. Aut de loco ad locum mittere, aut mutare, siue alicui fratrum eorumdem eundi ad quæcumque Monasterium vel locum alium, aut dominum, vel aliquam personam, licentiam impartiri.

§. 9. Et insuper quemvis singulari fratrem

memorati Ordinis, de quocumque criminis vel delicto punire, vel à poena seu penitentia liberare, aut eam minuere, augere, vel immutare.

§. 10. Aut etiam alicui fratri locum, cameram, cel-lam, libros, vel alias res diæti Ordinis concedere, vel ejus usum deputare.

§. 11. Aut quæcumque per Prelatos ejusdem Ordinis, aut alios deputata quomodolibet mouere.

§. 12. Nec etiam de rebus aut correctione fratrum diæti Ordinis (nisi in casibus præmissis contentis in præfata regula seu eorum aliquatenus intrimitate quovis modo, ita quod dictus Ordo seu fratres ejusdem Ordinis in nullo subtili futuris Protectoribus, nisi dumtaxat in casu quo ipsorum fratrum communitas vel generale Capitulum, quod absit, à prædictis articulis, vel eorum aliquo deviat). Alioquin si secus fecerint id decernimus irritum & inane.

§. 13. Et nihilominus fratres, qui contra huiusmodi inhibitionem nostram quicquam impetrabunt, seu post inhibitionem hujusmodi ventur etiam per alios imperatris, puniantur illis penis quibus essent pro gravibus culpis secundum statuta dicti Ordinis puniendi, & tunc nihilominus actibus priuati legitimis, & à suis, si qua habent, suspensi officiis ipso facto.

§. 14. Ceterum nos eodem futuros Protectores hor tamur attentius, quod per faeti efficacia sic nominis non laetatur in aliquo, sed potius ab adversis (si quando forsan imminebunt) suo opportuno defensionis clypeo protegatur, & à noxiis præservetur. Sic acturi proinde, aequitatis ac modestiæ limites servaturi, ut non trahatur ad noxiam quod prouisum extitit ad salutem; sed ex charitatibus gestis eorum, Ordo præfatus quietem & consolationem percipiat, & Protectores magnum apud Deum præmium sortiantur, & super contrario non oporteat dicere Sedis prouidentiam aliud remedium adhibere.

Nulli ergo, &c.
Dat. apud Pontem Sorgie Avenionen. Diæcesis, sexto
kal. Iunii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Quod Officiales Status Ecclesiastici neminem cogant, ad granum, ligna, & similia, absque solutione juli pretii deferendum.

G R E G O R I V S E P / S C O P V S, *Elevatio in Diæcesis, 1373.*
Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

R Elevationi iniustorum gravaminum nostrorum sub-ditorum, præsertim pauperum, providere pietatis studiis cupientes.

§. 1. Vniuersis, & singulis Apostolicæ Sedis Legatis, ac Vicariis, Gubernatorib[us] nostris, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum, etiamli sunt Romanae Ecclesiæ Cardinales, Thaumaturgi, & Rectoribus generalibus, necnon Rectoribus, & Marescallis, ac Potestatis, Capitanis, D[omi]n[ist]riis, Iudicibus, Castellanis, & aliis quibuscumque officialibus nostris, & ejusdem Ecclesie, quocumque nomine nuncupentur, præsentibus & futuris in civitatibus Bononiæ & Perusii, etiamque Communitatibus, & districtibus, necnon Romandiolæ, Marchiæ Anconæ, Ducatus Poletani, Patrimonii Beati Petri in Tuscia, Campania, Maritima, & Massa Trebatici prouinciis, & aliis civitatibus, terris, & locis dictæ Ecclesiæ immediate subiectis, quoru[n] nomina habeti volunt præsentibus pro expressis) tenore præsentium districtus inhibemus, ne frumentum, & alia blada, vinum, ligna, foenum, paleas, aut res alias ad ipsorum, seu officia, faniiliarium, & hospitiuum suorum, vel aliorum quorumcumque usum spectantia, per cives, & incolas districtarum ciuitatum, communitatuum, districtuum, prouinciarum, terrarum, & locorum, seu per ipsorum ciuitates, & incolarum navigia, currus, aut animalia, gratis, sine justo, & integro nauo, & premio statim soluendo, deferti faciant, seu compellant.

§. 2. Non obstantibus statutis, constitutionibus, manu datis,

Contravenientem tam familiariam.

§. 3. Nos enim omnia & singula præcepta, damnatio, multas, condemnationes, & alias peccatas, si qua contra nostram hujusmodi inhibitionem sint, vel in poterum fuerint attentata, ex nunc decernimus irrita, & nullius penitus existere firmatis. Et nihilominus omnes & singuli qui contra nostram prædictam inhibitionem, sive ex sua temeritate, sive ex alieno mandato venire presumperint, eujus cumque dignitatis, status, ordinis, conditionis existant, etiam si Pontificali, aut alia quavis fulgent dignitate, præter dictæ Ecclesiæ Cardinales, excommunicationis incurant sententiam ipso facto, & duplex ejus, quod pro prædictis solvere debuerint, illis quo super præmissis gravaverint, restituere tenentur, nulla in hac parte remissione, directe vel indirecte facienda eis aliquatenus valitura. Quia quidem sententia (cujus absolucionē Sedi Apostolicæ specialiter reservamus) nullus possit absolvī, nisi satisfactio & duplū hujusmodi realiter fuerint primitus perfoluta. Nulli ergo, &c.

D.P.A. 3. die
25.Iulii.

V I. Religiosi cujuscumque Ordinis, etiam Mendicantium, quamvis Sedis Apostolicæ sint Capellani, eorum Superioribus subjecti remaneant.

Quinimodum sine eorundem Superiorum licentia, obsequiis Prelatorum & Principum se subjecere nequant, ex Concilio Tridentino sess. 25. cap. 4.

Educa A.D. G R E G O R I V S. E P I S C O P V S,
1375.

Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Exhortatione.

Per Romanij Pontificis providentiam circumspectam, sic Sedis Apostolicæ privilegia & indulta moderantur, quod in eis materia malignandi nulli detur, ac personæ, quæ sub Religione vacare debent studio pia vita, à bono obedientiæ, & perseverantia divini seruitii nullatenus retrahantur.

§. 1. Sane super ad nostrum relatione fide digna pertinet auditum, quod nonnulli Religiosi etiam Mendicantes, qui in Capellanos Sedis Apostolicæ se recipi procurarunt, propterea bonum obedientiæ & correctionem recusant, per Mundum perplurimum sine suorum Superiorum licentia, sèpius evagando discurrunt, & quandoque ad Romanam Curiam accidunt, afferentes sine suorum Superiorum licentia se hoc facere posse.

§. 2. Nos igitur in præmissis prout ex debito tenuimus Pastoralis officii, salubriter prouidere cupientes, auctoritate Apostolica tenore præfentium statutum, volumus & etiam ordinamus, quod omnes & singuli Religiosi quorumcumque Ordinum, etiam Mendicantium dictæ Sedis Capellani, qui sunt & in ante erunt, perinde eorum Superioribus & Correctoribus ipsorum, in omnibus & per omnia sint subjecti, ac si prædictæ Sedis Capellani non essent.

§. 2. Non obstantibus exceptionibus, seu exemptionibus, & aliis quibuscumque priuilegiis, indulgentiis, gratiis, literis Apostolicis, Capellanis dictæ Sedis & alias communiter vel diuini sub quacumque forma & expressione verborum à dicta Sede concessis, & in postrem concedendis, etiam si de illis plena & expressa mentio de verbo ad verbum in præsentibus sit habenda, quia quod hoc alicui in nullo volumus suffragari. Nulli ergo, &c. nostræ constitutionis, voluntatis, & ordinacionis infringere, &c.

Dat. Aueniōne, 5 Idū Nouemb. Pont. nostri Anno 3.

8. Novembris.

V II. De auctoritate & facultatibus, munere que Magistri generalis & aliorum Prælatorum Fratrum Prædicatorum Ordinis S. Dominici, gratiisque & priuilegiis ejusdem Ordinis.

Ampliavit eiusmodi gratias, & alias concessit Sixtus IV. infr. in eius const. 7. Regimini. Sed pro eorum moderatione est præcipue attendenda const. 22. Leon. X. Dum intra, & Concilium Tridentinum confirmatum à Pio IV. in sua const. 94. in Principe. Verumtamen alia priuilegia concessit Pius V. in const. 11. Dum ad uberes, cum ibi indicandis. De toto autem isto Ordine Prædicatorum dixi plenè supra in const. 2 Hon. III. Religiosam.

G R E G O R I V S E P I S C O P V S,
Servus Servorum Dei. Dilectis filiis Magistro, Prioribus, & Fratribus universis Ordinis Prædicatorum, Sancient & Apostolicam benedictionem.

Virtute conspicuos sacri vestri Ordinis professores, qui contemplationi cœlesti ferventer inauigilant, & pia vita studio sine intermissione defudant, decet per Apostolicæ circumspectionis auxiliū sic provide dirigi, solliciti confoueri, ut aliquius pretextu calumniū nullum internæ pacis excidium, nullumque Religiosi status perferant detrimentum, sed in his robur & vigorem habeant, per quæ circa cultum Diuini nominis deuotis & quietis mentibus inualescant.

§. 1. Hinc est, quod cum sicut nobis exponere curauistis, tu fili Magister, & prædecessores tui, iuxta ejusdem Ordinis consuetudinem obseruatam hactenus, ac à Sede Apostolica toleratam, statim postquam electi secundum prædicti Constitutiones Ordinis extitisti, fratrum ipsius curam gesseritis, Magisterij officium plene ac libere in omnibus exercentes, idemque fræres vobis devote ac humiliter obedierint, & intenderint reuenerenter, ac in eodem Ordine sit statutum, ut Magister ipsius qui pro tempore fuerit, à Magisterii officio amoveri valeat à Definitoribus Capituli generalis.

§. 2. Nos voletis ambiguitatē scrupulūm in hac parte de vestris cordibus amputare, ac Ordinem ipsius præfati Sedi iipsum immediate subiectum, à Sede approbatum eadem, honestate floridum, præclarum, scientia, & virtute secundū priuilegio Apostolica gratia atollere singulare, vestris supplicationibus inclinati, deuotioni vestre ad infinitum felicis record. Bonifacii VIII. & Benedicti XI. Rom. Pont. prædecessorum nostrorum, ut succcessores tui, fili Magister, qui erunt pro tempore, statim postquam electi secundū Constitutiones fuerint supradictas, eo ipso veri ejusdem Ordinis Magistri effecti, curam atimum fratrum ipsius Ordinis plene habeant, & libere gerant, ipsosque fratres auctoritate propria ligare ac soluere, necnō in eodē Ordine agere valeant, quæ ipsi, & præfati Ordinis Definitores juxta prædictas Constitutiones eisdem Ordini & fratribus secundum Deum viderint expedita, aliasque possint officium Magisterii licite in omnibus exercere, idemque fræres, tibi Magistro, & successoribus tuis, devote & humiliter obedient & intendant.

§. 3. Et ut præfati successores, & tu magister, à Definitoribus Capituli generalis Ordinis ipsius, secundum Ordinis Constitutiones ejusdem, absolvī & amoveri possitis, auctoritate Apostolica indulgemus. Ratum habentes & firmum, quicquid super præmissis per te Magister, dictosque prædecessores, fratres, & Definitores factum & observatum est hactenus, concessa tibi exequendi magisterii officium, quoad præmissa omnia, & alia, libera facultate.

§. 4. Fratres autem de Ordine vestro, quos secundum Constitutiones ipsius Ordinis Conuentibus vestris deputando duxeritis in Lectores, sine alterius cujuscumque licentia, liberè in domibus prædicti Ordinis legere, & docere valeant in Theologica facultate, illis locis exceptis, in quibus viget Studium generale, ac etiam quilibet in facultate ipsa docturus, ut Magister incipere solemniter consuevit.

§. 5. Et licet Episcopis & Diœcesanis debitam &

devotam obedientiam impendatis, nolumus tamen,

quod circa instituta, & vicecipue super institutione &

destitutione Priorum ejusdem Ordinis, ex hoc prædicium aliquod incurritatis.

§. 6. Quan-

§. 6. Quando vero in aliquo Capitulo, vel Conventu vestri Ordinis, de Provinciali vel Conventuali Priore occurrit electio facienda, si ex aliqua causa factam electionem a fratribus ejusdem Ordinis quorum interest, non contingat, forsitan confirmari. Superior ad quem confirmatio electionis hujusmodi pertinet, aliquem de illis fratribus, quos ipsi electores, vel major pars eorum per literas suas ab eo petierint, quando ad ipsum pro elezioni confirmatione transmittunt, eis de nostra licentia concedere valeat Priorem.

§. 7. In electionibus quoque cotundem Magistri, & Priorum provincialium ipsius Ordinis, fratribus, qui debent electionem hujusmodi celebrare (cum eos frequenter de renotis partibus oporteat convenire) tempus super hoc statutum à jure non currat, nec ipsi in hac parte juris regulis coartentur.

§. 8. Et quia ejusdem Ordinis fratres de locis ad loca ipsius Ordinis sèpius transmittuntur, propter quod stabilem & perpetuam in certis & determinatis ejusdem Ordinis domibus non faciunt mansionem, quia etiam bonos & idoneos, & probatos à vobis fratres facitis, ad ordines promoveri, liceat vobis ordinando fratres ejusdem Ordinis, quibuscumque malueritis Catholicis Pontificibus, communionem & gratiam Apostolicae Sedis habentibus, praesentare, ipsisque Pontificibus praesentatores à vobis fratres sine qualibet examinatione per eodem Pontifices facienda, absque omni promissione, vel obligatione ipsorum ordinandorum fratrum, ad ordines promovere.

§. 9. In locis autem in quibus degitis, liceat vobis habere Oratoria, in quibus cum Altari portatili possitis missam solennitatem, & alia divina officia celebrare, ac etiam recipere Ecclesiastica Sacra menta.

§. 10. Cum generaliter interdictum fuerit, in Ecclesiis & Oratoriis vestris, & aliis quibuscumque, cum ad loca per veneritis Ecclesiastico supposita interdicto, clausis januis interdictis & excommunicatis exclusis, non pulsatis campanis, & submissa voce, liceat vobis celebrare divisa, & Ecclesiastica recipere Sacramenta, dummodo causam non dederitis interdicto, nec contingat id vobis specialiter interdicti, nec Ecclesie, vel Oratoria ipsa fuerint specialiter interdicta. Iis vero qui in vestris morantur obsequiis, tunc a libere ministrare possitis Ecclesiastica Sacramenta, & ipsos cum decedunt, in vestris Oratoriis sepelire. Si quando autem in terris in quibus usus residetis, vel earum personas, excommunicationis, seu interdicti sententias contigerit promulgari, prius vestris servitiis deputati, negotiorumque vestrorum procuratores, & operarii qui in vestris locis, eorum operibus personaliter continue institerint, hujusmodi sententias obnoxii minimè habeantur, ibique possunt audire divina, juxta formam quæ locis ipsiis, eoque casu à Sede Apostolica est concessa, nisi eisdem causam dederint, vel excommunicati specialiter, seu interdicti contingat eisdem. Et quia vos extremam patientem pro Christi nomine paupertatem, exhortationis pio studio, bonos ad potiora dirigit, & errantes in rectitudinis semitam laudabiliter revocatis, concedimus ut in excommunicatorum terris liberè commorari, & ab eis tunc etiam quando vobis, vel ipsos transire contigerit, necessaria vita depositare, ac recipere valeatis.

§. 11. Magister quoque, & singuli Priors, Provinciales & Conventuales, ac vices eorum gerentes in Provinciis, & Conventibus, ac locis sibi commissis pro dictis fratribus constitutis ibidem, necnon & fratribus aliis ejusdem Ordinis, interdum ad eos declinantis undecimque, absolutione & dispensatione indigenibus, sive priuquam intraverint Ordinem, sive post, in casibus quibus excederint, pro quibus excommunicationis, vel interdicti, aut suspensionis incurrint sententias, à jure vel à judice generaliter promulgatas, & hujusmodi sententias innodati, aut in locis suppositis Ecclesiastico interdicto divina officia celebrantes, vel suscipientes ordines sic ligati, notam irregularitatis incurrent, absolutionis & dispensationis beneficium valeant impartiri, nisi adeo gravis fuerit, & enormis excessus, quod sint ad eandem Sedem meritè destinandi.

§. 12. Fratres etiam vestri quos pro tempore vos Ma-

gister & Priors, tam Provinciales, quam Conventuales, necnon & vices vestras gerentes, in propriis habueritis Comitiores, absolutonis, & dispensationis beneficium vobis (cum expedierit) valeant impartiri, juxta formam concessionis super absolutione, & dispensatione fratrum ejusdem Ordinis super vobis factæ.

§. 13. Adhac, voluntibus vestro aggregati Collegio, qui suspensionis, aut interdicti, vel excommunicationis sententias à jure vel à judice promulgatis, generaliter sunt ligati, absolutonis beneficium (observata forma canonica) impartiri, ipsosque in fratres recipere, ac eos qui post presumptum habitum, vel professionem emissam, reculerint se talibus in facultate fuisse sententiis innovatos, secundum formam ipsam vos Magister, & singuli Priors, Provinciales, & Conventuales, ac vices vestras gerentes, valeatis absolvire, & cum irregularibus dispensatis, si forsitan talibus innodati sententias, vel in locis interdicto suppositis divina præsumperint officia celebrare, vel ordines suscepint, ita tamen quod si aliqui ex hujusmodi eisdem sententias propter debitum sint astricti, satisfaciant ut tenentur. Ceterum vestra discretio caute providat, ut Apostolicae Sedis, Legatorum ipsius, & Ordinariorum locorum, in absolutionibus hujusmodi scandalum evitetur.

§. 14. Porro quieti vestrae providere volentes, quod per literas Apostolicae Sedis, aut Legatorum, seu delegatum ipsius, conveniri à quoquam minime valeatis, & quod ad pecuniam colligendam cogi non possitis invitari per literas ipsius Sedis de cetero impetrandas, quodque nullus vestrum correctionis, seu visitationis, vel inquisitionis officium, Monasteriis, vel Ecclesiis, sive quibuscumque personis impendere, vel ad cognitiones causarum, citationes parvum, & denuntiationes sententiarum interdicti, & excommunicationum procedere, aut recipere curam Monialium, seu Religiosarum quarumlibet personatum teneatur, per Apostolicas literas impetratas, & in posterum impetrandas, nisi hujusmodi Apostolica litera de hoc induito, & Ordine vestro expressam fecerint mentionem, auctoritate vobis Apostolica indulgemus. Concedimus etiam, ut ad vistandum aliqua Monasteria Monialium cuiuscumque Ordinis compelli aliquatenus non possitis, aut recipiendum commissiones causarum, seu sententiarum executiones, vel alia contingentia causas ipsas, per literas prefatae Sedis, in quibus facta non fuerit de indulgentia hujusmodi mentione specialis, sive per Legatos vel delegatos ipsius. Nullus infunderetur Archiepiscopus, vel Episcopus, nullusque alias Prelatus Ecclesiasticus, vel eorum Vicarii, vel officiales, ad portandum, vel deferendum literas, vel exequendum, aut denuntiandum sententias contra Principes saeculares, Communitates, populos, seu quoscumque benefactores vestros, nullusque delegatus vel Ordinarius iudex, ad faciendum citationes, vel commissiones recipiendas, sive quod sit in causis aliquibus assessor, seu ad alia lites & controversias contingentia, in causis quæ coram ipsis tractantur, quemquam vestrum compellere valeant, sine prædicta Sedis mandato, & licentia speciali, exceptant faciente de hac indulgentia mentionem, nec quisquam vestrum parere, vel intendere teneatur super his monitionibus, & mandatis, aut iussionibus corundem, aut facere, vel implere, quod in hac parte duxerint injungendum.

§. 15. Ceterum Magistri, & singuli Priors, Provinciales, atque ipsorum Vicarii, illos ex fratribus de quibus auctoritate literarum Sedis Apostolicae, vel Legatorum ipsius, Archiepiscopis, & Episcopis, vel aliis quibuscumque provisum exitit, vel in posterum contingit privedi, corrigeri, ac non obstante contradictione aliqua, possint ad suum Ordinem revocare, nec per literas ejusdem Sedis, seu legatorum ipsius jam de cetero obtinendas, aliquos de fratribus ipsius Ordinis prefatis Archiepiscopis aut aliis teneantur in socios deputare, nisi dictæ literæ Apostolicae obtinendas de induito hujusmodi, & Ordine ipso expressam fecerint mentionem, & alias id honestati Ordinis, & illorum saluti viderint expedire. Nullus autem Legatus nisi de latere nostro iussus auctoritate literarum Sedis Apostolicae specialiter

de hoc induito, & Ordine vestro non facientibus mentionem, nullusque Praelatus aut aliqua persona religiosa vel secularis, de fratribus eiusdem Ordinis, seu Cardinali Romana Ecclesiae, ad sua, seu Ecclesiae negotia procuranda, vel secundum mandatum aliquos assumere valeat, nisi quos Magister, vel Prior provincialis ipsorum, tanquam idoneos & discretos sibi duxerint assignandos, quos etiam volumus subjacere Ordinis disciplinæ.

*Missus à Sede
Auct. ad praedicandum
etc.*

§. 16. Illos vero Ordinis ipsius fratres, qui ad prædicandum crucem, vel inquirendum contra hereticam prævitatem, seu ad alia hujusmodi negotia sunt, vel fuerint deputati ubiquecum à Sede Apostolica, tibi filii Magister, tuique successores removere, seu revocare, & penitus transferre, ipsique quod supercedant injungere, aliosque substituere, cum expedire videritis, licet & liberè valeatis, ac in eos, si contravenerint, censuram Ecclesiasticam exercere, ac quilibet Prior provincialis, vel ejus Vicarius ejusdem Ordinis, id ipsum in sua provincia circa fratres ipsius Ordinis, quibus ab eadem Sede similia contigerit in illa committi, facere possit, non obstantibus aliquibus literis, vel indulgentiis Apostolicis, impetratis vel in posterum impetratis, quæ de hoc non fecerint mentionem.

*profissi rece-
dentes ab Or-
dine absque
licentias cog-
nitivas, cog-
nitor mā
cum eos re-i-
nitibus.*

§. 17. Inhibemus quoque, ne quis post professionem in Ordine vestro factam, ab ipso Ordine sine magistro, vel sui Prioris licentia discedat, discedentem verò absque cautione literarum alterius ipsorum, prætextu alicuius privilegii Apostolicae sedis, nullus audeat retinere. Quod si forte retinere præsumperit, vobis Magister, & singuli Priori dumatrat, & vestris Vicariis licetum sit in vobis discedentes fratres excommunicationis sententiam promulgare, detinentes verò eosdem secum, vel in Monasteriis, seu Ecclesiis suis (nisi eos ejecerint) postquam eis denuntiatum fuerit, excommunicationis sententia volumus subjacere, non obstante quod excommunicari, suspendi, vel interdicti non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam de induito hujusmodi mentionem.

*Et etiam li-
cenciam si ad
fratribus vestri
Ordinem non
transfuerint.*

§. 18. Si vero aliqui de fratribus vestri Ordinis post centurias, si ad obtentam licentiam à Sede prædicta, aut à vobis, ad reliquias vestri gionem aliam transeundi, infra duos vel tres menses se ad illam religionem sua salutem congruam non contulerint, & ipsius non suscepint habitum regularem, licitum sit vobis singulis, Magistro & Prioribus, ac vices vestras gerentibus, contra ipsos, tanquam contra alios vestri Ordinis apostolas procedere, secundum quod honestati dicti Ordinis videritis expedire. Illud idem intelligi volumus de illis, qui post susceptionem habitus alterius religionis infra tempus probationis nulla professione facta, inde præsumperint resilire, aut etiam post professionem hujusmodi ad religionem laxioriem, seu mitiorem, in eam transferint, vel (quod absit) ad facultum revertantur, vos, volumus contra ipsos rigorem vestri Ordinis exercere.

*Apostatas quoque
vestri Ordinis excom-
municare, capere, ligare, incarcere, & alias subdere discipli-
nare, si non pre-
dicti, vel*

§. 19. Apostatas quoque vestri Ordinis excommunicare, capere, ligare, incarcere, & alias subdere disciplinare, si non possitis, per vos, ac etiam alios, in quocumque habitu contigerit eos inveniri, invocato ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachii secularis.

*Ecclesiis, vel
etc. si non pre-
dicti, vel*

§. 20. Inhibemus etiam, ne fratres quos ab Ordine vestro pro suis culpis, per Magistrum vel Prioris, ac etiam ab eorum Vicarios expelli contigerit, vel qui egressi fuerint recipiantur. Hoc facuerat certe præsumptum, nisi ad alium Ordinem in quo licetè habeam Alex. Iustimodi exercentur officia, transierint de nostra vel Magistris, seu Prioris, vel Vicariorum ipsorum licentia speciali. Quod si forte ipsi contra hujusmodi inhibitionem nostram aliquid super præmissis temere attentare præsumperint, vos Magistri, & singuli Priores, vel vestri Vicarii, in illos quos infra fines prædicationis sua, juxta consuetudinem Ordinis vestri distractos inveneritis talia perpetrantes, monitione præmissa, auctoritate nostra, excommunicationis sententiam valeatis promulgare. Ejectos autem de Ordine vestro, vel egressos, qui receptione in eodem ordine suis culpis exigentibus reddiderint se indignos, & alios fratres ejusdem Ordinis ex rationabili causa ad quoscumque Ordines approbatos, (præterquam ad B. Augustini hospitaliorum, & aliorum)

religiosorum arma portantium) ad vitandam occasionem evagandi, vos Magister, & singuli Priores, seu vestri Vicarii, cum testimonialibus literis, auctoritate nostra, licentiandi liberam habeatis facultatem. Nos enim districcius inhibemus ne tales ad alium Ordinem alter transire, vel aliqui eos recipere seu retinere præsumant, absque licentia speciali Sedis Apostolice faciente de hoc plenariam mentitionem.

§. 21. Inhibemus etiam, ut nulli, sive sit in religionis Ordine, sive extra Ordinem constitutus, habitum vestrum, aut ita consimilom, quod propter eum frater prædicator credi possit, deferre licet, absque mandato Sedis Apostolicae speciali. Et ut dicta inhibitio maiorem consequatur effectum, statutus ut hi qui habitum vestrum, aut sibi similem prædicto modo deferre præsumperint, ad deponendum ipsum per Diocesanos locorum (cum à vobis requisiti fuerint) monitione præmissa, per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita, compellantur.

§. 22. Ceterum, cum humilitas vestra sibi de latitudine Orbis terra nihil praeter domos, & hortos cum virginitate, prætorum obtentu celestium duxerit reservandum, nos pie volentes, quod illorum fructus vestra paupertatis usibus applicent, ut de dictis hortis, & virginitate vestris nulli deciman teneant exhibere, vobis auctoritate præsentium indulgemus, districcius inhibendo, ne quis à vobis de præmissis aliquid exigere, vel extorqueret præsumat.

§. 23. Quia vero nonnulli vestra religionis habitum assumentes, diversis personis, que sciri & inventi non possunt, aliqua bona restituere interdum tenentur, vobis Magistro, & Prioribus, ac vicariis prædictis concedimus, ut singuli vestrum, in locis sui committimus, bona ipsa in piis usus convertere valeant, prout secundum Deum videtur expedire.

§. 24. Sepultram quoque in locis, Cœmeteriis, & Ecclesiis vestris concedimus, & eam liberam esse censemus, ut eorum devotissimi, & extreme voluntati, qui se illuc sepeliri desideraverint (nisi excommunicati, vel interdicti), aut etiam publicè usus fuerint, nullus obstat, salva tamen iustitia illarum Ecclesiæ à quibus mortuorum corpora assumentur.

§. 25. Districcius inhibentes, ut nulli Religiosi, vel secularares, vobis invitatis, aliquorum corpora defunctorum in vestris Cœmeteriis sepelire, aut in Ecclesiis vestris missarum solemnia, vel pro animabus eorum qui in loca vestra tumulandi feruntur, ibidem exequias celebrare, si ne vestro assensu & voluntate præsumant.

§. 26. Inhibemus insuper universis fratribus Ordinis vestri, ne aliqui eorum alii quam Prælati suis peccata sua confiteri præsumant, nisi necessitatibus urgente articulo, vel nisi forsitan Magister, vel Prior proprius alicui fratri dederit fratri alteri ejusdem Ordinis licentiam confitendi.

§. 27. Universis autem Ecclesiæ Prælati, & aliis inhibemus, ne confessiones vestras vobis invitatis audire, vel compellere vos ad Synodos, seu convocationes suas accedere, vel cum eis extra civitatem, vel intra processionaliter exire, aut suis constitutionibus subjacere, vel capitula, scrutinia, vel inquisitores in locis vestris, vel alibi, de vobis facere, aut fidelitatem juramento firmataum, & annualiter obedientiam à Prioribus, & Superioribus vestris exigere, aut de iporum institutione, vel destitutione sive de statutis vestri Ordinis se aliquatenus introrretere, seu prohibere, ne ad Civitates, vel Villas ubi religiosi, & honestè commorari possitis, à populis evocati a deatis accedere, ibique pro vestris usibus construere ædificia, Ecclesiæ, seu Oratoria, aut in accedentes fratres, seu confruentes hujusmodi, vel receptatores ipsorum, excommunicationis sententiam ferre præsumant.

§. 28. Concedimus quoque vobis, ut de illis quæ in ornamentis, vel pro eis, aut libris, fabrica, Luminaribus, anniversario, septimo, vigesimo, trigesimo, sive aliis ad perpetuum cultum divinum, seu pro pitantiis, aut victu ad sustentationem vestram, vel indumentis, necnon pro annuis censibus redimendis, ad quarum solutionem aliquæ domus vestri Ordinis obligati noscuntur, vel de dominibus

G R E G O R I V S E P I S C O P V S, Elia A.D.
Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam. 1347.

mibus, prædiis & hortis, aliisque locis vobis secundum instituta vestri Ordinis opportunis, aut de his qua pro hujusmodi dominibus, prædiis, hortis, & locis emendis vobis legantur (dummodo præmissa non convertantur in alios usus, sed in illos duntaxat pro quibus relinquuntur) aut alios etiam qui in hac concessione vel indulgentia continentur, nulli canoniam portionem aliquam teneamini exhibere. Et ne quis à vobis, vel ultimarum executoribus voluntatum, seu decadentium hæredibus, de præmissis, aut de his qua vobis in ultimis voluntibus absolutè legantur, vel alias pro vestris necessitatibus conferuntur, aliquid exigere, vel extorquere præsumat, districtius inhibemus.

§. 29. Ad hæc, liceat fratribus vestri Ordinis, cum de prioribus locis suis ad alia loca se transferunt, tam ædifica, seu omnem ædificiorum materiam locorum qua dimittunt (dedicatis Ecclesiis duntaxat exceptis) quam liberos, calices, & paramenta, secum ad alia loca transferre, ac ædifica ipsa cum solo, & aliis ad eadem loca pertinentibus, præter Ecclesiæ vendere, ipso cumque premium in aliorum locorum ad qua dicti fratres se transferunt, ædificationem, seu alias in eorum utilitate convertere, secundum quod eis videbitur melius expedire. Et ne aliqui Archiepiscopi, vel Episcopi, aut alii Ecclesiæ Prælati seu quævis alii persona Ecclesiastica vel secularis, prædicta loca seu bona occupare, accipere vel usurpare, aut quoquo modo sibi vñdicare præsumant, absque dicta Sedis licentia speciali districtius inhibemus.

§. 30. Indulgentes vobis, ut ad præstationem procurationum Legatorum Sedis prædictæ, vel Nuntiorum ipsius, seu Diocesanorum locorum, aut exactiorum, vel collectariorum, seu subfidiiorum, vel provisionum quarumcumque minimè teneamini, nec ad ea solvenda per literas dictæ Sedis, aut Legatorum, aut Nuntiorum ejusdem, seu Rectorum terrarum Ecclesiæ Romanæ, impetratas seu in posterum impetrandas, cuiuscumque tenoris fuerint, in perpetuum compelli possitis, nisi dictæ Sedis litteræ impetrandas plenam & expressam de induito hujusmodi, & dicto Ordine fecerint mentionem.

§. 31. Ceterum, cum fel. record. Innocentius Papa IV. prædeccollor noster, olim duxerit statuendum, ut exempti quantacumque gaudetiam libertate, nihilominus tamen, ratione delicti seu contractus, aut rei de qua contra ipsos agitur, sitè possint coram locorum Ordinariis conveniri, & illi quoad hoc suam in illis jurisdictionem prout jus exigit, exercere. Nos vobis ut occasione constitutionis hujusmodi nullum libertatibus & immunitatibus, vobis & Ordini vestro per privilegia & indulgentias ab Apostolica Sede concessis, vel in posterum concedendas, præjudicium generetur, auctoritate præsentium indulgemos, decernentes vos seu personas vestri Ordinis, in prædictis casibus Ordinariis ipsis minimè subjaceremus.

§. 32. Decernimus ergo iritum & inane quicquid contra tenorem concessionum, constitutionum, & inhibitionum hujusmodi per quoscumque fuerit attentatum, & interdicti, suspensionis, & excommunicationis sententias, si quas contra concessiones, constitutiones, & inhibitiones easdem, in vos, vel vestrum aliquos, vel loca vestra, seu benefactores, vel executores, aut hæredes prædictos in posterum promulgari contigerit, penitus non tenere.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avenione, 3. Idus Novembris, Pont. nostri anno 4.

Clerici illegitimi non admittantur ad Canonicos, &c. Ecclesiæ Patriarchalium S. Ioannis in Laterano, S. Petri, & B. M. Majoris de Urbe, absque speciali Sedis Apostolicæ dispensatione.

*Quinim̄ Romanis Civibus tantum conferri jubar
Leo X. inf. in ejus conf. I. Dum singularem.*

Quo verò ad alias qualitates sic promovendorum vide
Concil. Trident. sess. 24. cap. 12.

Bullar. Mag. Tom. I.

Etsi à sacris Canonibus ad decorum Ecclesiæ, & illegitimi ad dignitas officia Ecclesiæ, & patrum admissi, & sicut provide inhibitum demonstratur, quod illegitimi officiæ Ecclesiæ, & patrum non possunt, nisi in Ecclesiastica beneficia, inhabiles habeantur, hoc in Patriarchalibus Ecclesiæ Urbis tanto dignius convenit observari, quanto illæ cæteras Orbis Ecclesiæ majori dignitate præcellunt, & honestiori debent decorari obsequio ministrorum.

§. 33. Ea propter hac perpetua constitutione statuimus, quod de cætero nullus Clericus defectum natalium patitur, in Lateranensi, vel B. Petri Principis Apostolorum, aut B. Mariae Majoris Patriarchalibus Ecclesiæ dictæ Urbis, vel aliqua earundem, Canonicum, & præbendam, aut dignitatem, personatum, vel officium, prætextu cuiuscumque dispensationis sibi super eodem defectu, sub quacumque forma, seu conceptione verborum à memorata Sede jam forsitan concessæ (cujus auctoritate nondum quis fuerit Canonicus & præbendas, dignitates, personatus, vel officia hujusmodi affectus) vel de cætero concedendæ, etiā dispensatio ipsa continet, quod in quibusvis Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus Ecclesiæ possit Canonicus, & præbendas, dignitates, personatus, vel officia licet obtinere, si sibi canonice conseruantur, nisi de prænominationis Ecclesiæ Patriarchalibus dictæ Urbis, seu illa ex eis in qua Canonicus & præbendas, aut dignitates, personatus, vel officia hujusmodi, seu aliquod ex eis, impetrati fuerint, & toto tenore præsentium in literis dispensationis hujusmodi caveatur expresse, valeat obtinere.

§. 34. Decernentes ex nunc iritum & inane si secus contigerit attentari.

§. 35. Per præsentem autem constitutionem illis, qui defectum hujusmodi patientes, in Prædictis Ecclesiæ, vel ipsarum aliqua, Canonicus, & præbendas, dignitates, personatus, vel officia canonice nunc obtinent, noluiimus in aliquo præjudicium generari.

Nulli ergo, &c.

Dat. Avenione, 3. Idus Novembris, Pont. nostri anno 4.

Quod in Ecclesia S. Ambrosii ad Nemus, Mediolanensi, ob ieiueniam ejusdem Sancti, Fratres S. Ambrosii nunc pandi, sub Regu a S. Augustini religiōm vitam ducant, Ambrosianumque officium recitare possint.

Hi fratres sub una Congregatione redacti sunt, eus caput Monasterium prædictum constitutum fuit. Manusque suorum Prælatorum prefintur ab Eugenio IV. inf. in ejus conf. 22. Regiminis. Et isti Congregationi unita fuit etiam Congregatio Fratrum S. Barnabæ à Six. V. & unionem confirmavit Paul. V. inf. in ejus conf. 15. Pastorales.

G R E G O R I V S E P I S C O P V S, Elia A.D.
Servus Servorum Dei: Dilectis filiis Priori & Fraatribus 1375.
Ecclesia sancti Ambrosii extramuros Mediolanensis, in fine suburbii portæ Cumana Consistentis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Cupientes à seculi vanitatibus elongari, & reliquis præoccupatis mundanis illecebris virtutum Domino sub regulari observantia famulari, ut in ea secularibus curis exuti, per viam salutis liberius currere possint ad bravium, Apostolicum convenient præbere consensum, ut cum in eo hujusmodi suo proposito se soveri conspexerint, in eo fortius exardescant.

B b §. 1.

Archiepiscop. Mediolanensis. Regulam Prioris nostri hætitatis ibidem salva conscientia sub Regula fine licentia Sedis Apostolicae vitam collegiali- ter ducere Religiosam. Quare Venerabilis frater noster Simon Archiepiscopus Mediolanensis nobis humiliter supplicavit, ut etiam ob reverentiam ejusdem B. Ambrosii (qui antequam educeret eum Dominus de vita erga stulo hujus Mundi, quandoque à multitudine se segregans, ad hujusmodi locum tunc solitarium se transferebat, ut in solitudine devotius contemplationi divinae posset insistere) vobis & statui vestro in præmissis pro- videre de benignitate Apostolica dignaremur.

Habendo P. nr. ex concessione religiosa ibi vivere sub Regula B. Aug.

Prius que s. Amisit si uocatur. Prior exum natus sit. Et ab Episc. confirmatur.

Habitu co- r. in Papa de- p. 152.

Prædicandi licetiam reuocat.

Moresque sepelientium.

T. existunt ad Regulan non fratribus, vel b. c. t. am prout.

D. P. A. 3. die 29 Novemb.

§. 1. Sane petitio pro parte vestra nobis nuper exhibita continebat, quod in vestra Ecclesia, quæ ad Nemus S. Ambrosii nuncupatur, & in qua moramini de præsen- te Ecclesiæ S. Ambrosii, ab antiquo morati sunt fratres unum Priorem haben- tes, quodque per constitutiones canonicas, & principiæ per constitutiones fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. præde- dictæ sunt vnde Regula sine licentia Sedis Apostolicae vitam collegiali- ter ducere Religiosam. Quare Venerabilis frater noster Simon Archiepiscopus Mediolanensis nobis humiliter supplicavit, ut etiam ob reverentiam ejusdem B. Ambrosii (qui antequam educeret eum Dominus de vita erga stulo hujus Mundi, quandoque à multitudine se segregans, ad hujusmodi locum tunc solitarium se transferebat, ut in solitudine devotius contemplationi divinae posset insistere) vobis & statui vestro in præmissis pro- videre de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur qui piis illorum desideriis, per qua- via paratur secundum ad salutem, libenter impetrimus al- fensum, volentes super his paterna sollicitudine provi- dere, hujusmodi dicti Archiepiscopi, ac vestris in hac parte supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica tenore presentium statuimus, & etiam concedimus quod in præfata vestra Ecclesia, vos & alii fratres qui post vos erunt, ibidem commorari & existere sub professione & Regula B. Augustini valeatis.

§. 3. Et fratres S. Ambrosii ad Nemus nuncupemini, officium quoque divinum Ambrosianum dicatis.

§. 4. Et semper inibi sit unus Prior qui aliis fratri- bus præsit.

§. 5. Ac hujusmodi Prioris electio ad hujusmodi fra- tres, ipsiusque electionis confirmatione, ad Archiepiscopum Mediolanensem pro tempore existentem pertineat.

§. 6. Ac vester & successorum vestrum fratrum di- cta Ecclesia habitus, sit scapulare cum cappa desuper. Et intra locum licet vobis sine cappa cum hujusmodi sca- pulari incedere. Frates vero dicti loci, loco cappa, sca- pulare deferant, & totus habitus sit de panno, qui in par-ibus illis berretinus nuncupatur.

§. 7. Quodque fratres dicti loci ad hoc idonei, petita prius & obtenta licentia à loci Diœcesano, prædicare possint verbum Dei, & confessiones audire.

§. 8. Et si aliqui ibidem ex devotione elegerint sepul- turam, eos ibidem sine præjudicio Parochialis Ecclesiæ, & alterius cuiuscumque liberè sepelire valeatis.

§. 9. Distinctius inhibentes, ne aliquis ex fratribus dicti loci ad beneficium Ecclesiasticum, etiam curatum, si- ne licentia, Sedis Apostolicae speciali faciente de prohi- bitione hujusmodi plenam, & expressam mentionem, transtire, vel alium possit, immediate nec mediate in frau- dem ad aliam Religionem aut beneficium, animarum curam habere valeat, se transferendo. Et si secus attentati- um fuerit, id irritum sit & inane. Præmissis, necnon aliis constitutionibus Apostolicis non obstantibus quibuscumque, Per hoc autem non intendimus prohibere, quin iij ex vobis qui non sicut, sed vere causa devotionis ad strictiorem Religionem transtire voluerint, hoc possint, prout volunt canonicae sanctiones. Nulli ergo, &c. Si quis autem, &c.

Datum Avenione 3. Kalendas Decembris Pontificatus nostri Anno quinto.

X. Declaratio & extensio privilegii exemptioni: à solutione Dei: in arum; Congregationis Monachorum Cœlestinorum, Ordinis S. Be- nedicti.

Ordinationes, & gratias hujus Congregationis vide supra in Cœlest. V. const. 1. Etsi cunctos, sup. 153. ubi notavi. Approbationemque privilegiorum at- tende in Pauli V. const. 19. In juncti.

E. A. D. G R E G O R I - V S E P I S C O P U S
1576. Servus Servorum Dei. Dilectis filiis Abbatii Monasterii
Sancti Spiritus de Sulmona, Valvensis Diœcesis, ejusq[ue]

Coabbatis, & Prioribus, ac Prelatis Monasteriorum, Prioratum, Ecclesiarum, Membrorum, & locorum dicto Monasterio Sancti Spiritus subiectorum, & corumque Con- ventibus, & Fratribus Ordinis S. Benedicti secundum Instaur. B. Petri Confessoris viventibus, Salutem, & Apo- stolicam benedictionem.

Aera, & immaculata vestra Religio, sub qua carnem ex- subdentes spiritui, & motus corporeos rationis moderamine cohibentes, gratae servitutis libamina offertis Aluissimo, promeretur ut Apostolica Sedes propitiari se vobis exhibeat, & in vestris opportunitatibus gra- tiosam.

§. 1. Sane dudum felicis record, Benedictus Papa XI. ex mem- prædecessor noster; quondam Berardo Abbatii Monas- trii Sancti Spiritus de Sulmona Ordinis S. Benedicti Va- luensis Diœcesis, ejusque Coabbatis, & Conventibus aliorum Monasteriorum, & membrorum eidem Monas- terio Sancti Spiritus subiectorum dicti Ordinis tunc præsentibus, & futuris in perpetuum gratis concessit, ut de fructibus terrarum, & possessionum suarum tunc acquisitarum, quas propriis manibus aut sumptibus co- lerent, sive de hortis, vel de nutrimentis animalium suo- rum, nullus ab eis decimas exigere, vel extorquere præ- sumeret.

§. 2. Ac define pia memorie Joannes Papa XXII. d. in ipsius Benedicti prædecessor noster, Dilectis filiis Abbatii & Conventui prædicti Monasterii S. Spiritus paterno affectu compatiens, ipsiusque & prædictum eorum Mo- nasterio, ipsiusque membra condignis munire liberta- bus cupiens, voluit, & auctoritate Apostolica decrevit, quod omnia Monasteria, Prioratus, Ecclesiae, Capellæ, & quæcumque alia loca post exemptionem predictam ab eisdem Abbatie, & Conventu liceat acquisita, & in poste- rum acquirenda, cum personis degentibus in eisdem tunc præsentibus & futuris, omnibus privilegiis, exem- ptionibus, libertatibus & immunitatibus gauderent, & gaudere deberent, quibus dictum Monasterium, & alia Monasteria, Prioratus, Ecclesiae, Capellæ, loca, & membra ipsius, quæ dictum Monasterium habebat tempore con- fessionis, & exemptionis hujusmodi gaudebant, & potiebantur, prout in literis dictorum prædecessorum inde confessi plenus continet.

§. 3. Cum autem sic exhibita nobis pro parte, ve- stra petitio continebat, ab aliquibus in dubium revocari videatur, an hujusmodi extensio dicti Joannis prædeces- soris soluna exemptiones, vel omnia alia præmissa con- cernat, pro parte vestra nobis fuit humiliter supplicatum, ut in occasione præmissorum, attenta simplicitate vestra involvamini litigiorum anfractibus, providere vobis su- per hoc de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos itaque volentes vos, ac Monasterium, & alia loca vestra ob reverentiam etiam ejusdem B. Petri, ad quem devotionem gerimus speciale, favore prosequi gratia specialis, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de possessionibus vestris jam acquisisitis (illis tamen exceptis de quibus decimas solvere consuevitis) necnon de novalibus possessionum per vos in posterum justo ti- tulo acquirendarum, quas propriis manibus, aut sum- ptibus excolitis, & excoletis in ante, sive de hortis, vel nutrimentis animalium vestrorum decimas solvere non teneantini, necnon ad id à quoquam compelli possitis invitari, vobis, & per vos vestris Monasteriis, Prioribus, Ecclesiis, membris atque locis auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, de gratia speciali. Nulli ergo, &c.

Datum Avenione 18. Kalendas Februarii, Pontifica- tus nostri Anno sexto.